

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 452. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686918831824/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

den; pludselig kastede han den fra sig som i Forfærdelse eller For-
tvivelse og raabte: Ogsaa der staaer det! Kan Du see! Det forfølger
mig overalt!

Hvilket, Fader? For Guds Skyld, hvad er det? raabte hun død-
bleg, medens Haarene vare nærved at reise sig paa hendes Hoved.

Han var staaet op; hun tog Bogen og saae, at det var Shakespeares
»Henrik den Ottende«.

Herregud, Fader, sagde hun og tvang sig til at smile, det er jo
Shakespeare!

Ja, svarede han, ogsaa han vidste det! Ogsaa den Mand, Kongen
selv, siger, at fordi han havde syndet imod Gud, fik hans Kone in-
gen Børn. Vorherre forbander Synderen! Vorherre gjør Kvinden
gold og ufrugtbar, naar hun er en stor Synders Hustru eller Barn!
Hører Du, Barn!

Hun var nærved at besvime.

Han sagde mildere, næsten grædende: Min søde Pige, min rare,
velsignede, gode Camilla! Det er min Skyld Altsammen; det er min
Skyld, at Dit Barn maatte døe! Forband mig ikke, mit Barn! Jeg har
fortjent det; men Du maa tilgive mig, Du maa bede for mig, bed til
Gud, at den forfærdelige Trykken, som ligger paa min Sjæl, maa
gaae bort, ja blot jeg maa sove en eneste Nat og vaagne om Morge-
nen og være glad, prøve det endnu en eneste Gang, for siden Dit
Barn døde, har jeg ikke prøvet det!

Og nu betroede han hende Begivenheden med Kjøbmand Bille
i Middelfart, som han havde bragt til at hænge sig.

Og see – vedblev han med halvkvalt Stemme – for nylig, da der
var Tale om, at jeg skulde være Borgerrepræsentant, saa vilde Gros-
sere Hagemann ogsaa være det, formodenlig bare fordi jeg vilde,
og saa kom der i en Avis en Hentydning til .... at ....

Har det staaet i Aviserne! sagde Camilla næppe hørlig.

Vær ikke bange, Barn, det stod ikke saadan, at Mange kunde
forstaae det. Og saa .... oh, saa maatte jeg jo trække mig tilbage, for
ellers var Hagemann gaaet videre, det er jeg vis paa, han skaaner In-
tet.

Det er ikke for det, vedblev Sander, hans Huus er i forrige Tider
blevet rigt ved at indsmugle Kobbermarker, det veed jeg godt, og
var jeg bare ung, eller var Det blot ikke skeet! .... Oh, da han lagde